Ми вперед торуєм путь,-
Хто спиняє нас, хто судить?
Ті, які назад ідуть,-
Будуть плакать, плакать будуть.
Ми криваві пута позриваєм з ніг.
В тьмі і в сяйві сонця шлях наш
дальній ліг,
Ті, що ставлять пастки впоперек доріг,
Заважають нам і гудять,-
Будуть плакать, плакать будуть.

Рудра грізно кинув клич,
Засурмивши в сурму бою.
Сонце півдня нам навстріч
Клично йде височиною.
Чистим світлом неба сповнився наш дух,-
Прагнемо до сяйва ген за виднокруг.
Ті ж, які, зібравшись в боязливий круг,
Лячно скиглять, словоблудять,-
Будуть плакать, плакать будуть.

Пройдем пасма гір круті,
Обшир моря буревійний.
Самоти нема в путі,-
Поруч друг іде надійний.
Ті ж, які звалились, спокусились сном
Чи в куток забились зляканим гуртком
І бояться вийти, глянути кругом,
По домах сидять і нудять,-
Будуть плакать, плакать будуть.

Шіва стане й засурмить,-
І затліють всі кайдани,
Славний стяг шугне в блакить,

Зникнуть чвари і обмани.
В бурне море смерті ми пірнем до дна,
І нектар безсмертя дасть нам глибина.
Ті ж, яких зв'язала їх життя мана,
Згинуть, спогаду не збудять,-
Будуть плакать, плакать будуть.

1914

Перекладач: М. Бажан